

CARMEN MOLA

HET JAAR VAN HET VARKEN

Niemand komt ongeschonden
terug uit de hel

THRILLER

1

Het is druk in de bar, de meeste klanten zijn Spaans, maar er zijn ook groepjes Chinezen en een enkele toerist. De aankleding is echter wel volledig Aziatisch. Kleurige lampen en slingers met vreemde Chinese lettertekens en een op een kat lijkende pop die zwaait bij wijze van begroeting. Daaronder een heel gewone bar met stalen stangen en een formica blad, waarop, toen er nog gerookt mocht worden, asbakken stonden met de naam Cynar of Martini. De bewoners van de wijk Usera zijn er al aan gewend te wonen in een buurt die in andere steden Chinatown wordt genoemd.

Chesca maakt het geen bal uit dat er in deze bar, die ooit werd gerund door Paco, een man uit Segovia die ze al kent sinds hij in deze buurt kwam wonen, Chinese reclameborden hangen en er naast de kassa zelfs een Boeddhabeeld staat. De Chinese kelner die er nu rondloopt serveert nog steeds dezelfde cafeïnevrije espresso macchiato, dezelfde goed getapte biertjes en een onovertroffen *callos a la Madrileña*. Hij heeft een onuitspreekbare naam, dus voor de Spaanse klanten heeft hij de naam van de eerste eigenaar van de bar geërfd: Paco. Daarnaast komt Paco, ook al is hij Chinees, uit deze buurt en spreekt hij vloeiend Spaans.

‘Paco, voor mij een biertje om mee te nemen en zeg wat je van me krijgt.’

‘Vandaag krijg je het van het huis. Blijf je niet even? Het feest is nog niet begonnen.’

‘Ik ga naar huis, ik heb oogontsteking. Ik had niet eens moeten komen. Maar ik wilde je toch een gelukkig jaar van het varken wensen.’

‘Dank je, maar ik ben in Madrid geboren, in de wijk La Milagrosa. Voor mij is oudejaarsdag het eind van het jaar... Dat andere is alleen voor Chinezen,’ zegt hij lachend.

Chesca zou zijn blijven hangen, maar de bar is stampvol en haar ogen prikken. Daarnaast is ze morgen als getuige opgeroepen in de rechtbank op de Plaza de Castilla, vanwege de zaak van een netwerk in vrouwenhandel dat door de Brigada de Análisis de Casos, het team voor moeilijk oplosbare zaken, ofwel de BAC, is opgerold. Dat zijn nou eenmaal haar verplichtingen sinds ze is aangesteld als coördinator van de BAC – alleen coördinator, niet chef, zoals Rentero blijft herhalen. En de ruzie die ze een paar uur geleden met Zárate heeft gehad, brengt haar evenmin in feeststemming. Ze dacht dat ze samen zouden eten, maar hij is op stap gegaan met zijn vrienden en heeft haar laten zitten. Chesca begrijpt zelf niet eens waarom ze zo kwaad is geworden. Ze zijn tenslotte volwassen, laat ieder lekker doen waar hij zin in heeft. Maar toch...

Voordat ze vertrekt laat ze een groep als draak verklede mannen passeren die op de muziek van trommels en tamboerijnen dansen. Ze heeft geen idee hoe ze allemaal in die bar passen, maar degenen die al binnen zijn, maken plaats; tenslotte zei Paco dat hoe meer zielen hoe meer vreugd, en hoe meer geluk het komende jaar zal brengen.

Op straat is het ook druk, maar ze vindt toch een rustig plekje om haar ogen te druppelen met de oogdruppels die Buendía

haar vanmiddag heeft voorgeschreven. Ze opent het blikje Mahou en neemt er een flinke slok van terwijl ze naar de kostuums kijkt en naar de muziek, het geklap en de herrie van het vuurwerk luistert. Dan komt er een man op haar af, een Spanjaard, die iets in het Chinees tegen haar zegt. ‘*Zhuniáng Jíxiáng.*’

‘Daar versta ik geen barst van,’ antwoordt ze glimlachend.

‘Oké, wacht, ik zeg het nog een keer.’ Hij moet een papiertje uit zijn zak trekken om het op te lezen. ‘*Zhuniáng Jíxiáng.*’

‘En wat betekent het?’

‘Een Chinees heeft me net verzekerd dat je iemand op die manier gelukwens voor het jaar van het varken. Maar wie zal het weten, het kan net zo goed loempia’s of varkensvlees in zoetzure saus betekenen. Dat zou wel wat zijn: gelukkig jaar van het zoetzure varken. Ik ben Julio.’

‘Chesca.’

Ze geven elkaar de twee gebruikelijke kussen op de wang. Chesca kijkt Julio eens goed aan. Hij is lang, sterk en goedgebouwd, ook al kleedt hij zich een beetje suf, hij heeft een groene duffeljas met een oranje voering aan. Je zou hem een knappe vent kunnen noemen, en hij lijkt ook gevoel voor humor te hebben.

‘Woon je in de buurt?’ vraagt ze, zich afvragend waarom ze hem nooit eerder heeft gezien. Madrid mag dan wel een erg grote stad zijn, maar in de verschillende wijken denken de Madrilenen dat ze iedereen kennen.

‘Nee, ik woon nog maar net in Madrid. Ik ben leraar op een middelbare school, en heb een baan gekregen op een klere-school hier in de buurt.’ Hij heeft meteen spijt van wat hij net gezegd heeft. ‘O, sorry, straks heb jij er op school gezeten en dat zou niet best zijn.’

‘Geen probleem. Ik ben in deze buurt komen wonen toen ik al van school af was. En trouwens, ik heb op de nonnenschool gezeten.’

‘Ik weet niet wat erger is.’

‘De nonnen,’ zegt Chesca lachend.

Van een Chinese straatverkoper kopen ze vier blikjes bier en een zak chips en ze lopen tot de Plaza de Julián Marías. Daar, tegenover de Calle de Marcelo Usera, waar het Chinese nieuwjaar volop wordt gevierd, staan een paar banken waarop ze even rustig kunnen gaan zitten.

‘Ik vertel die kinderen dat het feit dat ze op school zitten, betekent dat ze hebben gekozen voor een ander leven dan dat van hangjongeren op straat die niets anders doen dan biertjes zuipen, jointjes roken en xtc slikken.’

Ze is het niet met hem eens, maar ze wil de prille flirt niet verpesten met een meningsverschil. Dus gaat ze er flauwtjes tegenin. ‘Is die school echt zo beroerd? Ik kom ook uit deze buurt en zo vreselijk lijkt hij me niet. Het is inderdaad allemaal niet best hier, maar het is niet eens de rotste buurt van Madrid, helemaal niet.’

‘Misschien is het wel veranderd sinds jij op school zat. Ik blijf ze altijd voorhouden dat ze het hoofd fier rechtop moeten houden en door moeten gaan op school, want het is hun eigen keuze.’

Wat Julio zegt verrast Chesca, hij maakt gebruik van quotes uit de film *Dangerous Minds* met Michelle Pfeiffer. Ze kent die zin bijna uit haar hoofd: ‘Ik loop met mijn hoofd fier rechtop naar mijn graf, er is altijd een keuze.’ Maar ze vindt het wel leuk, misschien denkt die knappe, beetje pretentieuze vent dat het opzeggen van filmteksten een aardige manier van flirten is. En zij is zeker niet vies van een beetje afleiding, ze zou het liefst het werk van de BAC even uit haar hoofd zetten, de rechtbank waar ze morgen naartoe moet en haar ruzie met Zárate. Ze moet nodig haar hoofd leegmaken, en deze man lijkt een perfecte kandidaat om even te ontladen, dus ze onderbreekt zijn gewauwel met een kus.

‘Woon je ver weg?’ vraagt ze.

‘Gaaf wel,’ zegt hij, eerder verbluft dan enthousiast.

‘Ben je met de auto?’

‘Nee, met de metro.’

‘Dan pakken we mijn motor.’

Het zou eenvoudiger zijn geweest hem mee te nemen naar haar huis, maar dat ziet ze niet zitten. Zal je zien dat Zárate van zijn afspraak met zijn vrienden afziet, toch binnenkomt en haar daar in bed aantreft met een man die ze nog maar net heeft leren kennen. Veel te groot risico.

Met haar motor komen ze aan op de Plaza de Comendadoras, laten de motor daar staan en gaan vervolgens naar een zeer klein appartement. Chesca's ogen prikken, dus ze duikt de badkamer in om haar ogen te druppelen. Het valt haar op dat er geen persoonlijke zaken bij de wastafel of op de glazen planken staan, maar ze staat er niet echt bij stil. Ze heeft alleen zin in een vrijpartij, het is de eerste keer sinds tijden dat ze het met iemand anders dan Zárate gaat doen en ze voelt een siddering van spanning over haar rug lopen.

Julio wacht haar op met een geopende fles wijn op tafel en een vol glas. Hij heeft zijn overhemd uitgetrokken en het bevalt Chesca wel wat ze ziet. Ze hebben nauwelijks geproost of ze beginnen elkaar te zoenen. Hij is bedreven met zijn eerste liefkozingsen en weet haar vaardig uit te kleden. Het lijkt alsof hij er alle tijd voor wil nemen, maar Chesca trekt snel al haar kleren uit, want het enige wat ze wil is even neuken en daarna weer naar huis. Ze duwt hem naar het bed, en op het moment dat ze boven op hem gaat zitten, voelt ze een duizeling. Ze valt, hij neemt haar in zijn armen, kust haar en zij laat zich gaan terwijl ze weet dat er iets niet in orde is... Hij brengt zijn mond naar haar geslacht en haar duizeligheid mengt zich met een golf van genot. Ze sluit haar ogen, maar opent ze weer als ze merkt dat er

een schim door de kamer waart. Ze weet zeker dat ze het heeft gezien. In haar verzwakte bewustzijn wordt ze zich bewust van een gevoel van angst: ze is hier niet alleen met Julio. Ze wordt gealarmeerd door gekreun. Het komt niet van Julio, maar vanuit een andere hoek van de slaapkamer. Ze opent haar ogen en ziet een silhouet in het licht van de straatlantaarns: er staat een man in de deuropening, hij staat naar hen te kijken alsof het de gewoonste zaak van de wereld is. En aan het voeteneind van het bed ziet ze twee hoofden die alles als gehypnotiseerd volgen.

Chesca wil zich verzetten, wil ervandoor gaan, maar haar spieren en haar wilskracht zijn al niets meer waard. Ze is nergens meer toe in staat.